

מג:

עין משפט
גר מצוה

קָבַל אֶת מִי שֶׁיֵּצֵא מִלְּךָ
וְהָלַךְ וְהִצִּילֵךְ מִי
שֶׁמֶת פֶּסַח עִין טוֹשֵׁעַ חִי
סִי שֶׁנֶּט סְפִירָה :
קָבַל מִי שֶׁיֵּצֵא מִלְּךָ בִּי
וְעִין טוֹשֵׁעַ וְחִי
סֶמֶת עִין טוֹשֵׁעַ חִי
סִי שֶׁנֶּט סְפִירָה :
קָבַל מִי שֶׁיֵּצֵא מִלְּךָ שֶׁ
סְפִירָה :
קָבַל מִי שֶׁיֵּצֵא מִלְּךָ
יֵא מִי שֶׁנֶּט טוֹשֵׁעַ
סִי מִי רֶכֶּס סְפִירָה :
קָבַל מִי שֶׁיֵּצֵא מִלְּךָ בִּי
וְעִין טוֹשֵׁעַ וְחִי
טוֹשֵׁעַ שֶׁנֶּט סְפִירָה :

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

אלו פשיטא טעמא דרבי
חלל כשעת צוהרא מביא
בעלים ויהי ורבי שמעון
הגדולי ויהיו שיהא בנאה
עשה לו ובעשה טעמא
שזה ר' בון חלקי ביה חלל
רבי שמא ביה סביר ר' שמואל
משום כי השתא וביה
סביר [דמשלם] כשעת
ההיא ורואה ורואה ולימא
רבי דאמר משלם [ד']
כביש חלל ביה חלל ורואה
קאמר, ופריך רבי
ביוזא ללויא, אהי עת
ששתא ורביא שיהי ורבי
מספיה ורביא שיהי כשעת
ההיא ורבי חלל ר' בון
השתא משלם טעמא דרבי
פשיטא למעלה ב' פליגי
כח בנך שיהי שיהי
נת ששלח דיר בפקודן של
חבירו ר' ועבשי שיהי וזה
כביש ביה שילוחא
ר' אבה צריבא חסרון
ומשעת שעתא כביש
אחיבוי, כביש סביר
שילוחא ד צריבא חסרון
וכי' [דלא] חסרה
בשניהו דאמר רביא
ועבירא ודברא ור' שמואל
השתא משלם
מחייב עליה ורביא שיהי
סביר ור' אבה ורואה
רבי דאמר שילוחא ד
צריבא חסרון כביש
רבי, וקאמרא למחייב

לִימָא רבָּה דאֲמַר כּב"ש. וא"ת לוקי פלוגמיהו באחבר ממילא ורצה כב"ה וי"ל דא"כ לא הוּוּ פליגי ביה שמאי:

בית שמאי סברי שלִיחות יד אינה צריכה חסרון. וא"ת ח"כ
מרי צני הך דהכא וקפא דהחושב לשלוח יד למה לי וי"ל

דסופא אשמועי' דלג"ש אפילו דכור
כלל משיכה חייב ויך דהכל
אשמועינן דלג"ש צריכה חסרון:
אלא הא דאמר רב שואל שלא
מדת נזיל הוי. אומר ר"מ
דגרסינן כלל הוי רכא דשאל
דרכא הוי דקאמר במר דר ורכ
וייך כסוכמר חסרית (כ"ד דף פט.)
ומדהאי רכא כולו נמי רכא דלי לאו
הכי לא פריך מרי דמלי לאוקומה
פלוגתיה כח מהא פלוגתא דעלי:
משלם אותה ואת פלוגתיה ואת
ולדותיה דברי ר"ם רבי
יהודה אומר פלוגת חזרות בעיניה.
א"ת הא דמנן עברה הגזל קמא
(וי"ק דף ק.) היתמן זמן לנצט לנצט
לו אדום ונצט שמור אס השנע יתר
על הוצאה נתון לו הילאח וחס
הוצאה יתירה על השנע נתון לו
השנע דברי רבי יהודה ר"י אומר
אין נתון לו אלא דמי זמרו כלנצ
אלמא כהנאס הפסות ומיך ר"מ
דהא גבי גזילה סבר ר"מ שני
אין קונה משום דקאפס קיטס במזיד
אכל כלנצט לו אדום דשונג לא קיטס
ובכי איתא כהנאל ור' יהודה דסבר
הכל דשניי קונה היינו משום
דמתכין לקנות כעניי אכל לנצט
שמור אין מתכין לקנות בכך:

ר"ע אומר בשעת התביעה, מימה מאי קסבר אי קסבר שטיי קונה למה יטלם קסבר נשעת הגדולה הלך בשעת גזירה קנאה ואם הגדולה רחל או הגזירה ועמיקרה לא יטלם מלך כמו שגור רחל נשעת גזירה ואי קסבר שטיי אינו קונה א"ל כסגנוה אחר הגדולה נמי יטלם רחל לנגול בדמאי קנה ועוד דאיהא מודע ר"ע במקום שיש עדים נשעת שליחות רחל וישלם כלותה שעה בחמי קנה והלא אחי אפילו שטיי יטלם וגם ר"ע יבונה שטיי לא יטלם ועוד ללא מודה הלך קני לנ"ש אי קנא לנ"ש קנאה נשעת שליחות יד עד שעת שטיי ועוד דשמואל ר' יוחנן פסקו כר"ע ששעתין דהגזיר קנא ונ"ק דף קנא: א) צותען וצוהי קונה לנ"ש נראה לנ"ש דלמרי ילקה בחסר וימיר מיירי אף ביוקרא חולל דלס הוקרה משלם נשעת הגזירה קנה ואם הגזירה משלם נשעת הגזירה וצ"ה פליגי נמי בלא ויטעו כרעה בלא ב"ה מיירי נמי בשטיי כדקאמר דיקא נמי מדלג קמי כול וציוקר וצוה פליגי ב"ה דשטיי קונה נשעת פליגי אול ויוקר דלמר משלם נשעת הגדולה צו הול וצו הוקר:

החושב לשלוח יד. *הן מחשבה
הוא דבור מדליף מעל

כל דבר וכן מחשבת פגול נמי היא
 צדור ולא בלב כדמוכה בפרק ב' דזבחים (דף ג.) ובפ"ק דמנחות

(דף ג:) ונפרק חמיד נשחט (פסחים דף מג.) ונפרק הזקין (גיטין דף נד:) ובמקומות אחרים פירשתי(:

הדרן עלך המפקיד

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

אלו פשיטא כשעת הוצאה מצים בעלים. כשעת הגזילה ודיתר פליגי דקאמרי ג"ש אם הוקרה ילקח לשלם כשעת הוצאה מן העולם ודית הלל אמרי כשעת הוצאה מצים הבעלים: די פליגי בספר. וקאמרי ב"ה כשעת הוצאה מן העולם. ודקא קשוי לר' כל הגולנין משלמים כשעת הגזילה

הוצאה מובית בעלים
 שמאי אמר לך רבה
 פלוגי כי פלוגי בחדס
 אינה צריכה חסרון
 ייה חסר וכ"ה סברי
 ידיו וכי חסר ברשותא
 דאמר רבא ^אשליחות
 לזימא רבא דאמר
 עסקינו ^בגנו שטלטלה
 שואל שלא מודעת קא
 יאל שלא מודעת גזול
 ואלא ^גהוא דאמר רבא

הספיקה (י"ב דף קמ"ג): שאל של
מדעת לרבען גזון הוא. גבי שולח
כאן בזה חטוי דלפניו רבן ר' י
יהודה ואוקי רבא פלוגתיהוה שאל
של מדעת ואמר לרבען גזון הו
ומדאוקי רבא לרבען גזון כיסר
ליה לדידיה גזון ר' ואהדר לאוקמי
מילתיה שאל דלהתנחא כרסין: לימא
כ"ס. אמר: אלא הכא כשכח גוילס
פלגי. והאי מקר ויתר דמאי לאו
ביוקין חולל אמר דמסר דמסר
דסייו חיות חולל אמר שמועיה כגון
אס נחשברה אלו דכ"ס כברי הכל

יסלם כ"מ כדביחא זכ"ה כרבי יהודה
 כשעת הוצאה מצינו בעלים: דיקא
 נמי. דנחמיה פליגי הוצאה דקמי
 לשון חסר ויחזר ולא קמי לשון זול
 ויוקר: ומודה ר"ע במקום שיש עדים.
 כמה היטה שיה ביום שגולה ורלו
 שגולה הימנו דמלכא כדכתיב: הנהיה:
 מאי טעמא דרבי עקיבא. דאמר
 כשעת התביעה: דאמר קרא ביום
 אשמתו. בדמים של אותו יום שהיה
 מתחייב לו והיהלך תבעו והודה דעל
 פיו הוא מתחייב דשעמדו דנין
 והודלתו הוא יום אשמתו אבל אם
 יש עדים משנה שראוהו שגולה הוא
 שיש עדים: להס. לרחק ישראל: אפי'.
 האם לא הדרך וסבך דרך ארובה
 על דבר זה ללכת דרך מעלה של
 הר לור מקום שרי יעקב שם ובעי
 מיהיה מה שמע מר' יוחנן רבו על
 כך. על מהלך דרך ארובה במקום
 שיש קצרה מקיף הוא: אי נמי
 דאדרסה לרובסה. להכי אשמועינן
 לעולם לומר שאלם הוציאו מתקומעין
 לאחר שגולה זה יד השירה באולם
 אף בזה הלכה כר"ע דאמר (ע"ל) גבי
 גג טלה מן העדר לרץ דעת בעלים:
 ורכלא אמר הלכה ככ"ה. כשעת
 גזילה ואין כרובא ענדיין הדוה יפה
 בתראה: מותני' המושב לשלוח
 יד. (ה) אמר בפני עדים אטול
 כדקדונו של פלוגי לעלמי: חייב.
 באונסיה מהיום והלילה: טעם אם
 נאסם חייב נאחירות: טעם אם

הסבים. מלחם בנאפי נפשה היא: ונשכרה. לאחר זמן: אינו משלם אלא רביעית. שלוחות יד אינו מתחייב באונסין עד שימשוך או יגיבה דהוי קנייה: הנביאה ונטל. דהוי קנייה בהגבהה וחסרון מנעילת רביעית חייב באונסיה: גמ'

(א) נראה דחשבון כאלן וז"ל ומודה ד"ע במקום שיש

מסורת הש"ס

(א) לטיל מא: (ב) [לטיל
מא: (ג) [שס: (ד) כ"כ פה:
(ה) כ"ק לה. ע"ש: (ו) [לטיל
מ: (ז) [דק מ: (ח) [וע"פ
תוספות פסחים סג. ד"ה ר'
מאיר וזמ': ונחמ: ד: ד"ה
מחשבה וזמ': בכורות נט.
ד"ה במחשבה וזמ': חולין
נט. ד"ה אלא ונחמ:]

תורה אור השלם

1 או מכל אשר יִשָּׁע
עָלָיו לִשְׁכַּר וּשְׁלֵם אֹתוֹ
בְּרָאשׁוֹ וְחֻמְשֹׁתָיו יִסֶּף
עָלָיו לְאִשֶּׁר הָיָא לוֹ
יִתְּנֵהוּ בְיוֹם אֲשֻׁמְתּוֹ:
וְיִקְרָא ה' כִּד
2 אִם לֹא יִקְרָא הַנֶּגֶב
וְיִקְרַב בְּעַל הַבֵּית אֶל
הָאֱלֹהִים אִם לֹא שֶׁלֹּא
יִיז בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ:
שְׁמוֹת כִּב 1

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה החושב
לשלוט יד אומר, נ"ב
ובקדושין סוף דף מב
פרש"י דלאו דוקא אומר
אלא חשב:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה החושב וכו' הק'
מחשבת. עין מהר"ש ר"ש
הלכות ס"ת:

רבינו תנאל (המשק)

[illegible]

(א) נראה דהסבר כאלן ואליל ומורה דיע במקום שיש עדים פי' מיון דלכא עדים וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones